

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

РАК ЛВ. Ч. 113.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, п'ятниця, 16-го травня 1947.

No. 113. JERSEY CITY and NEW YORK, Friday, May 16, 1947.

VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗАКОРДОНОМ

Тел. "Свобода": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BErgen 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРОТИ ПЛАТНІ „ВІД БРАМИ“

Не зважаючи на спротив робітничих організацій та департаменту праці, президент Труман підписав закон, який забороняє процеси за платню від часу вступу до воріт підприємства перед працею аж до часу повороту поза ворота після праці („від брами до брами“). Процеси за доплату таких платень за минулі часи досягнули претенсій на шість мільйонів доларів. Закон про заборону платень від брами відноситься як до минулих несплачених платень так і до будучих, коли вони не були умовлені в контракті. Президент висловив своє становище в цій справі, заявляючи, що він підписує закон „в інтересі економічної стабілізації нашої держави“. Тому, що підприємці тепер не мають причини боятися несподіваних виплат за минулі часи, президент поновив своє домагання, щоб піднести найнижчу робітничу зарплату з 40 ц. на 65 ц. на годину. Так само висловив президент надію, що тепер підприємці зможуть легше перевести знижку цін на продукти.

ПЕРЕГОВОРІ НАД БИЛОМ ТЕФТА.

Ледви сенат прийняв законопроект Тейта про обмеження юрійних вольностей, а вже починають конференцію представники обох палат над вирівнюванням постанов в окремих законопроектах, які прийняли обидві палати в цій справі. З огляду, що між законопроектом прийнятим в палаті репрезентантів і законопроектом, прийнятим у сенаті, є великі розбіжності, наради конференції мусять затягнутися довший час.

ВУГІЛЬНА КОМПАНІЯ ОБВИНУВАЧЕНА ЗА ВИБУХ В СЕНТРАЛІ.

Судейська лава повіту Вашингтон, Іл., винесла обвинувачення проти Централі Кол Компані за „нарочне занедбання“ правил остоорожності в копальні в Сентралі, стейту Іліной, наслідком чого повстав вибух в цій копальні 25 березня, при чім загинуло 111 людей. В обвинуваченні закладається компанії, що вона занедбала забезпечити доплив свіжого повітря до підземних хідників і належно очистити майні з вугільного пороку. За такі занедбання закон стейту Іліной передбачує кару по \$500. Однак судейська лава не нашла підстави повести кримінальне поступовання проти власників шахт.

ВОЛЕС ДОМАГАЄТЬСЯ 150 БІЛЬЙОНІВ ДЛЯ ЄВРОПИ.

Щоб недопустити до третьої війни Генрі Волес домагається вислати з Америки до Європи \$150,000,000,000 упродовж довшого часу. Цього грограма обіймає: п'ять мільйонів доларів на піднесення життєвого стандарту у Східній Європі; піднесення життєвої стони в Азії коштом десяти мільйонів доларів; даліше він домагається різних грошових сум як інвестицій, уділюваних через Світовий Банк, головню для Росії. Коли це все станеться, тоді не буде причин до третьої війни, на думку Волеса. Усе те він пропонує у своїй промові в Шікаго дня 14 травня. У промові він закінчив президентів Труманові, що той „політикує нуждою Європи“.

ФОСТЕР ЗАКИДАЄ ТРУМАНОВІ ГІТЛЕРІВСЬКІ НАМІРИ.

Вільям З. Фостер, голова Комуністичної Партії Америки сказав у своїй промові в Медисон Сквер Гарден у Нью Йорку 14 травня, що політика президента Трумана зміряє до такої самої мети, до якої зміряв Гітлер. Покликуючися на свій тримісячний побут в Європі, Фостер заявив, що в європейських країнах дружно співпрацюють соціалісти й католики з комуністами в нових робітничих юніях. При цім виказував Фостер, який поступ робить комунізм у всіх країнах Європи. Разом з Фостером промовляв теж Гергард Айстер і Юджін Денніс, які є обвинувачені в погорді для конгресу і знаходяться на волі за запорукою.

ПОТРЕБА „ГОЛОСУ АМЕРИКИ“ В ЄВРОПІ.

Ген. Волтер Бедел Смит, американський амбасадор до Советів, складав зізнання у підкомісії заграничних справ палати репрезентантів в справі продовження радіопрограми „Голос Америки“ для європейських країн. Він твердив, що в країнах Середньої Європи йдуть безупинні заклики з оголошеннями різних ідеологій і люди просто губляться серед повені агітації. Тому Злучені Держави повинні посилати в Європу свої погляди про демократію, щоб стримати даліше, замішання та подати людям якусь надію на повернення людської свободи. Смит заявив теж за виміну людей науки між Советами та Америкою.

Сенат прийняв законопроект про чужинну допомогу

Вашингтон, 14. травня. — Сенат прийняв 74 голосами проти 4 програму несення допомоги чужинним країнам в такім виді, як цього домагався президент. На підставі законопроекту Злучені Держави мають призначити \$350,000,000 на допомогу зійдених війною країн в Європі й у Китаї. Палата репрезентантів прийняла цей законопроект з такими обмеженнями, щоб виплатити лише \$200,000,000 на допоміжну акцію. Тому, що між обома законопроектами є великі різниці, представники обох палат зійдуться на конференцію для вирівнювання постанов. Сенатор Ванденберг домагається, щоб призначити на чужинну допомогу мінімум \$800,000,000. Ці фонди мали б піти в першу чергу на продовження допоміжної акції, веденої до ЄНРРА, якої діяльність кінчиться з днем 1. липня б. р.

ВИСИЛАЮТЬ НЕГАЙНУ ДОПОМОГУ В ХАРЧАХ ДЛЯ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ.

Вашингтон. — Секретар війни Роберт П. Патерсон оприлюднив, що уряд Злучених Держав висилає негайно, ще в місяці травні, великі припаси харчів до європейських країн, щоб зрадити харчовий кризі. Допоміжне піде в першу чергу до країв західної Німеччини, де харчова справа дійшла вершка кризи. Загалом має бути вислано до Німеччини 400,000 тон харчів, а до інших країв окремо 72,000 тон. Голод у Німеччині зріс ізза гострої зими, внаслідок чого зруйновані були засівні і прийшла нестача харчів на 200,000 тон. Патерсон покликється на зв'яз з будучим президентом Гербертом Гувером, який твердить, що Німеччина потребує негайної харчової допомоги.

В МЕКСИКУ ВЕРТЯТЬ ЗА НАФТОЮ В 35 МІСЦЯХ.

Місто Мексико. — Уряд почав вертати за копні в 35 різних околицях у пошукуванні за новими джерелами нафти. Із Злучених Держав і інших чужих країн наспіли зголошення до співпраці з урядом при експлуатації нових джерел.

Британці не допускають І. Р. О. в свою зону Німеччини

Лузайна, Швайцарія, 14. травня. Сьогодні повідомлено, що британський уряд відмовив Міжнародній Організації для Скитальників (ІРО) праба на діяльність в британській зоні Німеччини. В цій зоні перебуває ще понад 245,000 скитальників, що засадничо відмовилися вертатися до країн свого походження та які потребуватимуть повної, або частинної опіки ще на неозначений час. Британське становище до діяльності ІРО вважається дуже поганим, загрозою для загальної розв'язки скитальничої проблеми.

Підготівка комісія ІРО рішила вчера перебрати функції піклування скитальниками безпосередньо після розв'язання УНРРА 30-го червня, не дожидуючися на кінцеве оформлення самої ІРО. Якщо це не сталося б, проблема скитальників в Австрії і Німеччині мусяла б перейти на окупантні американські, британські і французькі власті в цих країнах. Британія сама піддержувала підготовку комісії ІРО в рішенні переіменити її на ексекутивне тіло цієї організації. Проте, Британія не бажає собі, щоб ця організація посилала свій власний персонал в британську зону. Америка, що грає головну роль в творенні і урешченні ІРО, робить даліше всі можливі заходи, щоб усунути під цим оглядом всі перешкоди. Секретар стейту Маршал мав би звернутися ще безпосередньо до британського секретаря закордонних справ Бевіна, щоб він інтерв'ював у військових властей в справі дозволу на допущення ІРО в британську зону.

Своє рішення британці самі вияснюють непорозуміннями, які траплялися раніше між персоналом УНРРА і військовими властями, та які могли б повторитися і у випадку з ІРО, що залує перебрати персонал УНРРА. Представники інших країн, з американськими включено, мають ще й свої окремі вияснення цього британського становища. Говорили причини: 1. Британці воліли б, щоб радше їх власний персонал діставав зарплату в доларах, чим б мали б брати чужі урядники, заангажовані міжнародною організацією; 2. Британці побоюються, що власний персонал ІРО утруднюватиме політичну контролю скитальників. Це відноситься головню до жидівських скитальників, серед яких британці не бажають собі проп'ягати за еміграцією до Палестини. За третю причину подається, що британці бажать задержати деякі групи скитальників, яких ІРО могла б „вичистити“ зі своїх опіки, як не бажаних та що могло б охопити кількадесять тисяч головню поляків і югославів. Британські представники в підготовчій комісії ІРО заступають думку, що проблема скитальників сьогодні вже перестала бути нагальною, бо вона вже сама по собі нормується. З Лондону повідомляють, що британським представником в ІРО був призначений сер Віктор Маллет, бувший британський амбасадор в Мадриді, на місце сер Джорджа Ренделя.

ВІНСТОН ЧОРЧІЛ ПОЧАВ КАМПАНІЮ ЗА ОБ'ЄДНАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН.

Лондон, 14. травня. Сьогодні на з'їзді понад 6,000 представників різноманітних суспільно-політичних напрямків, бувший британський прем'єр Вінстон Чорчил виступив з промовою, починаючи публичну кампанію за створення ним в січні Комітет Європейського Об'єднання. Чорчил заявив, що Об'єднана Європа, вільна від націоналістичної ненависті та ревалізації, є першою передумовою тривкого мира та організації об'єданого світового управління. Він підкреслює, що таке об'єднання Європи повинно наступити в рамках О.О.Д. Чорчил вважає, що обов'язком Великої Британії і Франції є перебрати під цим оглядом ініціативу і провід. Німеччину та Італію він пропонує прийняти теж до цієї європейської спільноти, головними „філіями“ якої повинні бути великі держави, зі Советським Союзом включено. Промови Чорчила слухали цілий ряд визначних осіб, з архієпископом Кентенбері та членами дипломатичного корпусу включено. Зібрання відбулося без інцидентів, хоча перед Рояль Альберт Голл, де воно відбувалося, крутилася відволікаюча кількість осіб, яких поліція ідентифікувала як комуністів та які носили таблички з написами в ролі „Спасайте Європу від... Чорчила“, та які роздавали летючки, в яких Чорчила називається ворогом Советського Союзу і ворогом „мира“.

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ ПІДДЕРЖУЮТЬ УКРАЇНСЬКУ ПОВСТАНЧУ АРМІЮ—ТВЕРДИТЬ ПОЛЬСЬКИЙ ВІЦЕМІНІСТЕР СПРАВЕДЛИВОСТІ.

Лондон, 14. травня (АП) — Польський віцеміністер справедливості Леон Хайн, що разом з делегацією польських правників відвідує тепер Англію, жалівся сьогодні, що Українська Повстанська Армія дістає „інструкції, фінансову допомогу та військовий виряд“ від національних груп за кордоном, „головню зі Злучених Держав Америки, Канади та деяких окупантних зон Німеччини“.

БРИТАНЦІ ПІДДЕРЖУЮТЬ РЕПАТРИАЦІЮ ПОЛЯКІВ.

Лондон, 14. травня. В опублікованій сьогодні британській ноті до польського уряду британське міністерство закордонних справ стверджує, що вони переводять демобілізацію польських воївків, які служили під британським командуванням та піддержує їх поворот до Польщі. Згідно з цєю нотою досі вже вислано до Польщі 59,239 бувших польських воївків в британській армії і до червня вже залишаться „лишки небагато таких, що дождатимуться повороту додому“. Приблизно 1,500 поляків відсилається тепер кожного місяця з Англії до Польщі, а добровільні зголошення на поворот до Польщі доходить тепер до 400 осіб місячно.

БОЛЬШЕВИКИ ПРОПОНУЮТЬ ПОДІЛ ПАЛЕСТИНИ

Лейк Соксес, Н. Й. 14. травня. — Советський представник в О. Д., А. Громико, пропонував сьогодні поділ Палестини на дві самостійні держави, арабську і жидівську, якщо б антагонізм між ними двома народами унеможливував створення „спільної арабсько-жидівської демократичної держави“. Громико заявив, що першою вимогою в становищі советського уряду є створення з Палестини незалежної держави, з рівними правами для жидів та арабів, що було б теж „здоровою базою для співжиття і співпраці цих народів“. Поділ Палестини на дві держави був би, по думці Громико, виправданий тільки тоді, якщо б відносини між арабами і жидами були справді аж такі лихі, що виключали б співжиття і співпрацю між ними в одній вільній державі. Громико висловив ці думки на сесії Загального Зібрання О. Д., що мала ратифікувати рекомендації комітету політики і безпеки щодо Провісирчої Палестинської Комісії О.Д. Американський представник пропонував, щоб згадана Комісія розглянула обидві можливості, іменю, створення з Палестини одної жидівсько-арабської держави, або її поділу. На завітній сесії Загального Зібрання, під час якої буде виголошений ще цілий ряд промов, могли б застати вже кінцеві рішення і Загальне Зібрання закінчило б свою надзвичайну сесію після 15 днів парад.

КЛЕЙТОН ПРИЖДЖАЄ ЗІ ЗВІДОМЛЕННЯМ.

Женева, 14. травня. — Американський представник на Женевській конференції Економічної Комісії О. Д. для Європи, підсекретар стейту для економічних справ Вільям Клейтон, приїде в найближчу суботу до Вашингтону, щоб здати зв'яз з дотеперішнього перебігу конференції та нарадитися зі секретаром стейту ген. Маршалом.

ЗАКЛИК ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦІЇ ДО СЕЛЯН, ЩОБ ДОСТАВЛЯЛИ ЗБИЖЖА.

Париж, 14. травня. — Французький президент Вінсент Орїол звернувся зі закликом до французьких селян, щоб вони доставляли збіжжя, не дожидуючися на підвищення цін, і в той спосіб врятували країну від інфляції. З подібним закликом звернеться завтра теж прем'єр Рамадіє.

ВІДПУСКА МАДЯРСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА.

Будапешт, Мадярсина, 14. травня. — Урядово повідомлено, що мадярський прем'єр Ференц Нагі виїде до Швайцарії на три-тижневу відпустку, а в тому часі його заступатиме комуністичний віцепрем'єр Матіас Ракоші. З приватних джерел інформують, що прем'єр залишиться у Швайцарії аж до ратифікації мирового договору, що позбавить мадярських комуністів найбільшої піддержки, іменю советської окупантної армії.

„ПОВІНЬ“ НІМЕЦЬКИХ ОХОТНИКІВ ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ.

Франкфурт над Майном, 14. травня. — Між німцями поширилася погослода, що вони можуть вступати до американської армії. У висліді американське командування засипано такою „повенню“ подані охотників на американських воївків, що треба було видати окреме повідомлення, що привілей служити в американській армії прислуговує тільки американським громадянам.

ЗМЕНШАТЬ ПРИДІЛ ХАРЧІВ НІМЦЯМ.

Берлін, 14. травня. — Загальна харчова криза заставила американсько-британські військові власті злучених зон Німеччини зменшити приділ харчів німцям з 1,550 на 1,200 калорій, що мало б увійти в силу вже, правдоподібно, з найближчим приділовим періодом та потримати приблизно три місяці.

РАТИФІКАЦІЯ ПОЛЬСЬКО-ЧЕСЬКОГО ДОГОВОРУ.

Прага, 14. травня. — Чеський парламент ратифікував сьогодні польсько-чехословачський договір приязні та взаємної допомоги.

БРИТАНЕЦЬ СІВЧУВАЄ ЯПОНЦІМ.

Лондон, 14. травня. — Адмірал візайтунт Кеттінгем, бувший перший лорд адміраліції, заявив сьогодні, що він завжди жалував, що на Японію скинено атомову бомбу, хоча це могло б її приспінити закінчення війни.

БОЛЬШЕВИКИ ВІДПОВІЮТЬ СВОЮ ОПОЗИЦІЮ В ЯПОНІ.

Токіо, 14. травня. — Після пів року відносно спокійної співпраці, большевицький представник в Конгресній Раді Союзників, ген. Кузьма Деревянко, сьогодні знова почав свою критику, закидаючи західним союзникам, що вони заведи „японський народ“ в „економічну сліпу вулицю“. Вважається, що ця заява Деревянко була пропагандивною підготовкою дальшої большевицької опозиції до політики союзників в Японії.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Початковий час три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЯК З ДОПОМОГОЮ НАРОДАМ У НЕВОЛІ?

Підносяться щораз частіші голоси, щоб урядові кола, коли висказуються про різні політичні справи, говорили дуже простою та ясною мовою, такою, щоб увесь загальний міг зрозуміти, про що йде й до кого та чого це відноситься. Домагаються цього у першу чергу від президента та уряду тоді, коли вони забирають голос у справах закордонної політики, чи переговорюють з різними чужими урядами та заключають з ними умови, як от в Ялті, Тегерані, Потсдамі.

Іде головню про те, щоб крім цього, що проголошується, не було ніяких додаткових, тайних клявзуль, а теж, щоб з самого початку вясновано зміст договорів та зобов'язань в такій спосіб, як їх дійсно треба зрозуміти.

Отсе домагаються поширюють тепер теж і на Доктрину Трумана, яку починають всіляко розуміти, зокрема, коли йде про відношення до Советів і боротьби з комунізмом. Наприклад питають: як властиво розуміти заповіджену президентом Труманом допомогу "вільним народам"? Совети, що є найбільш озлоблені за цю обіцянку, розуміють її як "війну проти Советів" і так представляють це у своїй пропаганді. Тепер сам Вашингтон представляє це тільки як "економічну та фінансову допомогу". Знов питають: Чому відразу не сказано цього ясно? Питають дивуючись, бо й ця відповідь не вдовольняє. У ній говориться тільки про "вільні народи", що можуть впасти у кайдани, точніше, у советську неволю. Ніхто з нас не може мати нічого проти цього, щоб ратувати народи перед большевицькою загрозою. Це добра і розумна думка, як з гуманного, так і політичного боку. Та як так глядіти на народи, що не зазнали советського пекла, то чому поминати цілковито мовчанкою ті нещасні народи, що їх Совети загарили давніше? Чи це, що десятки мільйонів тих людей уже вигинуло наслідком комуністичного варварства, має уже звільнити нас від допомоги тим нещасним, що ще живуть і мучаться в советських тюрмах і концентраційних таборах? Чи це має бути ця "внутрішня" справа Советів, у яку ми не мішаємося?

Нам здається, що теж і це потребує вяснення. Розуміємо, що для президента і уряду це дуже "делікатна" справа, коли говорити їм про народи, що їх треба визволити спід Советів. Проте це не повинно бути перешкодою для американського загалу поставити і цю справу: просто й ясно. Акцію в цій справі повинні повести на широкі розміри в першу чергу ті етнічні групи в Америці, які походять з країн і народів, що є тепер у московському ярмі чи в сфері кремлівських, політичних впливів. Америка повинна дати допомогу не тільки вільним народам, що їм грозить советська агресія, але теж і тим народам, що впали жертвою московського імперіалізму, давнього, чи теперішнього.

Давніше було чути в нас хоч про охорону прав людини, про те, що такі права повинні обов'язково існувати і бути здійснювані в усіх краях, що є членами Об'єднаних Держав, значить і в Советах. Тепер навіть і про це нічого не чути. Чи народи в неволі мають далі гинути, а ми цьому приглядатись?

Як комуністи використовують силу в юніях?

Ще у виданні з 22 лютого б. р. "Сатердей Івнинг Пост" написали браття Алсопи цілу розвідку про те, як американські большевики опанували деякі робітничі юнії. Зогляду, що саме тоді конгрес та уряд Зауцених Держав почали розкривати загально методи, якими комуністи опанували різні ділянки американського прилюдного життя, розвідка браття Алсопів не найшла ширшого відгону в американській прилюдній опінії.

Та в літературнім магазині щоденника Нью Йорк Таймс, з неділі 11 травня, можна завважати, що справа порушена Алсопами не перестала бути актуальною, бо її порушує там же такий визначний юнійний провідник, як Дейвід Дубінскі, президент Юній Робітничих Жіночого Одагу і віцепрезидент Американської Федерації Праці. У піднаголовку статті зазначено, що наміри й напрям комуністичної діяльності в юніях є ворожі до робітничих організацій і це саме звертає на себе увагу читача. Бо коли була колінебудь складена і всесторонню поширена якась легенда про безастережних оборонців робітничої справи, то саме таку легенду складено про большевиків. Легенда так записана серед широких мас робітничства й громадянства, що як хто відважився сказати щось проти большевиків у зв'язку з робітничим питанням, цього відразу таврувано "ворогом робітничої справи".

Дейвід Дубінскі пише про те, чим є комуністи для робітничого руху. Найбільші прихильники большевиків мусять признати, що Дубінскі чейже не є ворогом робітників. Крім того він пише й говорить не на підставі здогадок або переповідань, а на підставі власного переживання й досвіду з большевиками. Дубінскі ясно каже, що цілком комуністів при опануванні юній зовсім не є добро робітничої справи. Щоб більше, він твердить, що добро робітничої справи лише вимовно входить в большевицькі цілі і то лише тоді, коли це добро не шкодить комуністичній політиці. А дійсна ціль, чому комуністи опановують юнії є політична служба Кремлеві. Все інше є лише способом до досягнення цієї. Їм навіть не залежить на цьому, щоб комуніст був головою юнії чи щоб займав який інший уряд. Головне в їхнім змаганні, щоб уряд юнії опинився в їхніх руках як їхнє знаряддя для передавання й виконання наказів з Кремля. Для них навіть вигідніше не ставити консервативних людей до уряду юнії, щоб відвернути від себе увагу. Та найбільше полюють комуністи на легковірних, "поступовців", яким вони все за-

крутують голови удаваними поступовими фразами. Самий Дубінскі характеризує комуністів як людей без ніяких моральних засад, для котрих всяка мораль чи етика є "буржуазною" видумкою. Щодо "поступовости", то Дубінскі твердить, що під цим оглядом він вважає комуністів за "тоталітарних реакціонерів". Зате справжній поступові юнії є предметом головних напастей комуністів. Тому комуністи намагаються знищити в першу чергу поступові юнії, бо такі юнії з переконанням дбають про робітниче добро й вміють розрізняти, хто є приятелем, а хто ворогом робітничої справи. Раз большевики опанували якусь юнію, то вже її так цупко тримають у своїх обіймах, що аж тоді її покинуть, коли її знищать. Вони полюють дуже на втримання становища касієра, бо тоді юнійна каса служить їхнім партійним цілям. Для прикладу, як комуністи тримаються при владі в юніях, вказує Дубінскі на Юній Робітничих Жіночого Одагу, де вони трималися десять літ і довели до знищення каси з \$3,500,000 і знищили не лише саму юнію, але й мало не розбили цілого кравецького промислу, у якому ця юнія мала всюди своїх членів як робітників.

Яка головна ціль комуністів при здобуванні головних урядів в юніях? На це відповідає Дубінскі: Диктувати волю московського інтернаціоналу! Друга ціль: Через опанування великих юній здобути доступ до найвищих установ, на які юнія може мати вплив. Так, наприклад, під час війни юнії мали своїх представників на нарадах при укладанні політичних амеріканського уряду. Через юній комуністи діставалися на такі наради і мали нераз тайні вісті з першої руки про наміри уряду. Маючи яких 70,444 членів у загальнім числі 13,000,000 комуністи опанували найменше 25 відсотків юній, хоч відсотково їхня сила була просто зникаюча. Так ось при допомозі 500 членів комуністів опанували морську юнію, яка нараховує 80,000 членів. Іншими юніями, над якими комуністи хочуть панувати постійно, є такі: комунікаційні, транспортні, корабельні, і виробу електрики. Це є ключові підприємства й тому, хто контролює в них працю, контролює самі підприємства.

Дубінскі ставить запит: Що то сталося би на випадок, коли б так комуністи опанували більшість американських робітничих юній? На це, каже Дубінскі, дав відповідь визначний російський юнійний провідник Томський, котрий під час одної чистки мусів поповнити самогубство: "Коли б на хвилину ми могли собі

НА ГРАНІ ЕПОХ
(Надіслане до "Свободи").

1947 рік являється переломним в найновішій історії світа. На цю тему помістив інтересні міркування журнал "Франкфуртер Гейте", що їх в основному передаємо.

Світ переживає духову кризу. І здорові і хорі є в стані гарячки. Ніхто не має змоги уникнути духа часу. Розглядається минуле для того, щоб зорієнтуватися в майбутньому та відкрити ритм подій - життя, тобто його підйоми та упадки. Це тяжка справа. Явища і причини так тісно пов'язані зі собою і перемішані, що ніхто не може точно сказати, що є явищем, а що причиною або де є наслідок, а де причина його. Генерації розвиваються одна з другою. Одні приходять, другі відходять вічною брамою часу. Кожна генерація має свої ідеї і цілі, які в зміненому вигляді переносяться на чергову генерацію. Люди вмирають, а ідеї живуть в їх світлості. Жодна ідея в світі не тривала в чистому виді довше, як на протязі трьох генерацій. Після того вона мінялась, розщиплювалась і розпливалась. Ритм генерацій триває від 100 до 300 літ. Філософи робили спроби ту ритміку обгрунтувати. Навіть у розвитку музики добувають ритм генерацій. Кожна генерація хоче створити щось епохального і шукає собі місця в бігу часу. Ми якраз живемо на початку нової великої епохи в житті генерацій-людей.

Епоха гуманізму 16 та 17 століть, що виявляла себе в останніх часах у формі індивідуалізму, перейшла до історії. Це була ідея духовості. Зв'язаний з нею тісно християнізм ратує з решток, що може, і переходить на нові тори життя. Лібералізм, що надав був свою представити, що німецькі юнії могли б маширувати рука в руку побіч німецьких комуністів, то нема сумніву, що при такій комбінації в Німеччині повстав би комуністичний уряд впродовж п'яти хвилин після такого маршу... Коли б на хвилину ми могли собі представити союз англійських робітничих юній з Комуністичною Партією Англії, то цілком певно повстав би в Англії негайно советський уряд".

Уже тепер при допомозі 0.0027 відсотків з загального числа 13,000,000 юнійних членів в Америці большевики опанували 12-15 зпоміж головних 40 юній, приналежних до С. І. О. і вже махають хвостом так сильно, що й голова мусить йти за хвостом. Що ж би то сталося, коли б так комуністи стали хвостом в половині американських юній?

Щоби втримати свободу, юнії мусять позбутися комуністичного проводу, дораджене Дубінскі.

духову печать політиці, також відіграв свою роль. Відумирає також капіталізм, що довгий час надавав свою духову печать господарству. Він відумирає мимо того, що Америка пробує його ратувати своїми інекціями, чи краще сказати модернізувати. Живий ще націоналізм, що має свої початки в добі індивідуалізму. В його основі лежить природна національна свідомість народів. Його підсилювали культури всіх епох. Нація ще й сьогодні являється носієм життя і ним остане в добрих чи злих часах. Що так є, це доказує стан світу, в якому діють виключно засади національної державності. Це діється мимо того, що наука, техніка, комунікація і господарство стали інтернаціональними. У великих зарисках світу у всьому інтернаціоналізмі, тільки політика і право залишаються національними ділянками. Це і добре, що так є, бо було б зле, коли б одна якась центральна, керувала мільярдами однорідними масами людей. Це особливо небезпечно в добі атомової енергії. Отже національне зріжничкування є потрібне.

По закінченні першої світової війни неясно було, чи людство знаходиться на грані двох епох, чи ні. Аж друга світова війна показала, що друга епоха почалась. Як буде виглядати ця нова епоха, ми не знаємо. Чи ми в ній будемо вільними людьми, чи рабами, також не можна сказати. Ця епоха буде епохою суспільства, а не одиниці. Чи в ній буде відповідно ідеєю соціалізму в нинішнім його розумінні, чи може якось змодифікований, також неясно ще нині. Треба сказати, що соціалізм повстав в минулій епосі і має в собі залишки минулого, які з часом зникнуть.

Новий епосі пробував протиставитись фашизм. Зроблену спробу повязати соціалізм з націоналізмом, але світ цьому спротивився у формі демократії. Демократія ту спробу розбила. На світовій арені остали дві могутні групи сил: одна з центральною у Вашингтоні, друга з центральною в Москві.

Для світу залежить нині від того, чи між тими двома центрами дійде до згоди чи до зудару, чи переможе демократія, чи комунізм. Другорядні держави і сили світу гуртуються довкола обох центрів. Обі центральні сили факту признають національне зріжничкування, чи націоналізм, хоч виявляють тенденції до його нівеляції. Як сказано вище, національне зріжничкування є явищем природним і тому з ним тяжче боротись, як то виглядає в теорії. В тій грі сил Англія творить окрему групу, посередню між комуністичною групою, з Москвою на чолі, та демократичною, з Вашингто-

ном на чолі. Таке становище Англії обгрунтовано минулими і Англія сьогодні переводить свідомо реформи, які мають її зреформувати згідно з духом часу. Англія більше тяготеє до заходу, як до сходу.

Американці та росіяни замешкують величезні простори. Вони думають континентально-просторовими категоріями, бо живуть в просторі, а не вузько-національними категоріями, як то роблять дрібні народи і держави. Обі групи є в стадії формування. На величезних просторах творяться нові нації в повному розумінні того слова з злиття і змішування різних народів і рас, нація американська і нація російська. Національно-традиційно обі нації є молоді. Рівночасно вони є і старі, бо мають в своїй історії минулину тих народів, з яких творяться. Обі групи багаті сирішцями і мають до диспозиції могутні народно-господарські організми. Обі групи сповнені месіанізмом цивілізаторського поступу. Техніка і матеріальний добробут є змістом їхнього життя. Духовість стоїть у них на другому плані. Обі групи схильні перецінювати вартість організації і механічний чинник життя і рішати все скоро механічно. Вони думають що вони все можуть зробити. Вони не люблять традицій за винятком того, що американці люблять збирати музейні цінності, а большевики люблять користуватись минулиною для доказів свого існування. Обі групи люблять скоро міняти методи праці, коли їм щось не вдається зробити одним способом. Для обох світ являється величезною лабораторією для вивчення земних діб. Большеви́зм є прихильником науки про те, що чоловік є продуктом свого окруження та матеріальних передумов. Американці думають так само, тільки свої думки ще не вбрали у форму ясної теорії. Росіяни переконані в тому, що вони покликані для того, щоби керувати світом, а американці вірять в те, що вони мають впорядкувати світ. Це в них не пов'язано з місіанізмом. Обі групи радо слухають балачки про майбутній вік американізму чи советізму.

Що різнить обі групи між собою? Уява про конечність організації суспільства. В теперішній силі політиці, викликаній різними умовами, йде між ними змаг за тавро майбутнього: американізм чи росіянізм. Америка і захід вірять в вибори та в те, що вибрана правильно більшість діє лише добре. Це є світ демократії з парламентами, виконаною владою і то не лише в національно-державному розмірі, а і в наднаціональному, у всесвітньому, з організацією об'єднаних держав, де нема

(Докінчення на стор. 3-тій)

Ол. Луговий.

Права застережені.

Дажбожі ВнукиI.
НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

32)

Наказний полковник переряславський, Данило Святославич-Ставрович опинився в Туреччині, далі з гетьманом Орликом і королем Карлом XII у Швеції. Братів Данила нещадно вимордувано москвинами. Полковникував Данило надто молодий, ледви у 25 літ. У Швеції оженився з дочкою генерала Реншіладе, що згинув у московському полоні. У Швеції родився у подорожжя син Андрій. Від цього Андрія походять Ростислав у восьмому поколінні.

роля Карла убито. Його сестра замирилась. — Малій Швеції не сила більш двадцять літ з величезною Московщиною воювати. Цар вимагав видати на смерть всіх українських скитальців, на чолі з Орликом. Шведи не видали ні одного. Скитальцям дамо знати, що Швеція не встали їх захистити, по краю полюють московські лінгити, скитальців викрадають. Дала їм поміч королева Швеції виїхати. Орлик і ще зо тридцять душ опинилися у Туреччині ударю. Виїхав і полковник Данило з сином і

дружиною. Інгридою на ім'я. Дружина померла від невидог у подорожі. По ній у скорому часі помер полковник Данило. Малого Андрія взяв на виховання Данилів приятель, Магомет-Селим, ага чи паша. Адирій виріс, одружився з дочкою свого виховника, дослужився ранги паші з одним бунчуком. Родилося у нього трьох синів. Старший Василь у Туреччині й оженився. У нього народився син Остап, прапрадід Ростиславового батька.

За гетьманства Розумовського старий Андрій з синами та внуком вернувся в Україну. Умер генеральним бунчуковим. Сини його лицарської крові, не ладили з урядом Катерини Другої. Не диво, що всі три погинули по тюрмах в часах ліквідації автономії України.

З їх смертю рід звівся на одного представника, Остапа Васильовича. Остап, з сином Миколаю, воювали з Наполео-

ном. Остап у тих війнах і згинув, його син згинув у повстанні декабристів в Україні. Володіли невеликим, десятисто хутором над самим Дніпром, на краю давніх посіслостей Святославичів-Ставровичів. Миколай син Павло, за Миколою І, згинув на засланні в Сибірі. Його син Олександр, і внук Юрій Олександрович, жонатий з Марією Гамалією, стали спокійними панками-грецькими. Юрій передав Ростиславовому батькові, своєму синові, добре впорядковане господарство, докупив сотку десятин у промоторного графа Ламздорфа, разом до своєї прадідаю землею, але вже у чернігівській губернії. Коли на хуторі заспівав півень, той спів чуло турки в губернії. За Дніпром — Київщина, на лівому березі Чернігівської і Полтавської. Київ під боком — а до Полтави двіста верст, повітвомісто Переслав — два рази

далше від Києва. Географічні особливості хутора, стик трьох губерній, — придалася Володимирові Юрьевичу у непорозуміннях його з охраною.

Одружився Володимир Юрьевич молодий, десь у двадцять літ, студентом другокурсником природознавчого і історично-філологічного, тобто мовознавчого, факультетів Київського Володимира Велико-го Університету. Свободно говорив трохи не всіма європейськими мовами, розумів і читав по арабськи і турецьки, може завдяки кровному спорідненню, — адже мав у собі турецьку кров. Ростиславова мама, сирота, з полковницького-козацького роду Горленків Ломиковських жила у дядьків своїх в Києві, а у них молодий студент оселився на квартирі. Ірина — Марія Андріївна володіла аж п'ятьдесятьма десятинами землі за Дніпром,

з хутором Володимира Юрьевича по сусідству. За її півсотню десятин починалися обшири зайвід, графів Браницких, аж 125 тисяч десятин! Материну землю по схожій ціні віддали в аренду селянам на 99 літ, бо ж земля родова, мати не хотіла її на все збувати. Натомість прикупили десятині півтораста по при свій хутор у того ж графа Ландцдорфа. За три покоління хутор Святославичів-Ставровичів зріс більш як у тричі.

Ще гімназистом, у революцію 1905 року Володимир Юрьевич пристав до Української Революційної Партії. Зачали ганятися за ним охоранники. Полюють на податвський частині хутора — він перескочить у чернігівську, а це вже друга губернія. Поки губернія з губернією спливають, поки дати наказ поліції, — промінем часом пів року. Він живе спокійно не далі верст від ро-

дового обійстя. Від поліції й відкупитися легко, — поросся на свята, пару гусей, троля в рушарі зайвід, графів Браницких, аж 125 тисяч десятин! Материну землю по схожій ціні віддали в аренду селянам на 99 літ, бо ж земля родова, мати не хотіла її на все збувати. Натомість прикупили десятині півтораста по при свій хутор у того ж графа Ландцдорфа. За три покоління хутор Святославичів-Ставровичів зріс більш як у тричі.

(Далше буде).

За шовковою заслоною

Перед Зїздом Американсько-Української Молоді в Нью-Йорку.

Від деякого часу прийнялася в світі мода писати щось, якнебудь і про яку небуло заслоны. Найбільше популярність має „залізна заслона“, але часом напишеться дещо теж про „доларову“, або яку іншу „нафтову“ заслоны. В кожному разі людина, яка вміє дещо читати, сьогодні обов'язково зустріне в будьякою, власне, заслоною.

Ідучи за духом часу, „автор цих рядків“ постановив і собі написати дещо про одну заслоны. З тою тільки різницею, що ця заслона не є ані залізна, ані нафтова, ані доларова, ані жодна інша символічна, але така справжня, звичайна собі театральна заслона, зроблена з важкої, правдоподібно, шовкової матерії. Вона теж не сягає від одного кінця світа до другого, вона не закриває „одної шостої“ частини земної глобу, тільки звичайну собі театральну сцену у великій залі Ірвінгтон Гайскул. А проте, за цю заслоною діються такі несамопиті речі, що хай ховаються всі інші заслоны. Бо за цю „шовковою заслоною“ два, три, а то й більше разів в тижді відбуваються проби Фестивалю, що входить в програму великого Зїзду Ліги Північно-Американської Української Молоді, який відбудеться вже „тут-тут“, бо в дніх від 30-го травня до 1-го червня включно, частинно в готелю Нью-Йоркер, а частинно в Скул оф Фешин Дізаїн Одиторіум, як це точно подано в оголошеннях.

Власне, кілька днів тому, „автор цих рядків“ пошастило заглянути за шовкову заслоны підготовки до цієї небувалої премії. Запевняю вас, як світським такому що не бувало. Вправді, це „як світ-світлом“, можливо, дещо „переребортне“, але в кожному разі, „автор цих рядків“ ще нічого подібного ані не бачив, ані про таке не чув. Тому вважаю за відповідне підхилити кінчик „шовкової заслоны“ теж для „широкого кола“ читачів.

Перше, що за цю заслоною „кидається ввічі“, це справжній сад „народного цвітіння“, іменно, молоді. Скільки їх бере участь у виконанні програми Фестивалю, важко було підрахувати, бо все це, як живе срібло, переходить з місця на місце. Але, гадаю, сотня таки буде. При цьому одна пішвіла від другої, один здоровий від другого. І сама молоді. Вправді, між ними спостеріг деяких, що мають лисину на цілу голову, але це цілком не перешкоджає справу молодости. Люди ж в більшості лисими приходять на світ.

З подробицями самої програми Фестивалю я рішив познайомити читачів в дальших інформаціях зпоза „шовкової заслоны“. Сьогодні подам тільки загальні відомості.

Зїзд Української Північно-Американської Молоді починється 30-го травня і триватиме до 1-го червня включно. В програму Зїзду входять насамперед наради, з відповідними рефератами і дискусією, опісля балу, але кульмінаційною точкою буде без сумніву

Фестиваль, що відбудеться в неділю, дня 1-го червня у великій залі Скул оф Фешин Дізаїн Одиторіум, при 23-тій вулиці між 7. і 8. еваніями, та почнеться вже в годині 2:30 після полудня.

Фестиваль, якого головним організатором і керівником, є Ольга Дмитрів, буде складатися з трьох частин.

Першою точкою буде інсценізація образу Рєіпа „Запорожці пишуть лист до султана“, сценарій якого приготував М. Мілянович. Інсценізацію виконують під керівництвом Михайла Скоробогача члени хору проф. Кириченка, при чому будуть теж козацькі танці під керівництвом Івана Фліса. Будуть теж співі. Ролі Сірка гратиме Джеймс Габода, а Михайло Терпак в ролі кобзаря допоможе вам перенестися думкою в ті преславні козацькі часи, коли в Україні ревіли гармати і коли українці вміли

панувати, здобуваючи і славу і волю.

Другою точкою програми Фестивалю буде оперетка Ніщинського „Вечерини“, в яку включено теж танці. Оперету виконують молоді співаки з округи нью-йоркської метрополії, а сольові партії співатимуть Люба Ковальська, Марія Боднар, Ольга Задорська, Ольга Онішук, Євген Крук. Танцюватиме Оксана Авраменко, але як танцювати! Та про це — іншим разом. Гратиме оркестра Осипа Снігура.

Третя точка Фестивалю — це Концерт. Вистачить сказати, що в цьому концерті візьмуть участь такі артистичні сили, як скрипачка — віртуозка Донна Треско та оперова співачка Марія Полянська — Лисогір, що це недалеко віднесли справжній тріумф на допомогівій імпрезі в Шикаго, а при цьому Молодецький Хор під управою Степана Марусевича, і це вже кожного переконає, що білет на фестиваль треба придбати в книгарні „Свободи“, Сурми, або Нашого Базару вже сьогодні, зараз, бо завтра вже го- ки часи, коли в Україні ревіли тово їх не бути.

мп

НА ГРАНІ ЕПОХ

(Докінчення зі стор. 2-гої)

диктатури і де найсильніший є перший і між рівними. Той центр мав би охопити всі добрі сили, встановити, що хто потребує та підліти те добро. Він мав би підіривувати і культури, памагати слабшим та ладити спори. Внутрі кожної держава може робити, що їй подобається, аби це тільки не порушувало порядок і право та не шкодило другим народам. В основі Америка хотіла б досягти тим способом максимум індивідуальних свобод і мінімум соціалізму. Марксистсько-большевицькі теорії повстали на ґрунті спадщини по феодалізму. З тою спадщиною не зміг впоратися капіталізм і створив класові протиріччя. На базі тієї теорії та на деяких особливостях сходу виріс большевизм чи соціалізм. Він живе нині вже не помилками минулими та недостатками західної господарської та соціальної системи, але має свої цілі і стремління. Нині об'єднались російський марксизм з російським націоналізмом і творять одну об'єднану загрозу світові. Світ мав би бути спасений східним рецептами та дістати волю у формі колективного посідання дібр. Все те мав би досягнути класово-свідомий пролетаріат та його політичне заступництво — комуністична партія. Тактика тієї групи міняється, раз на ліво, раз на право, три кроки вперед, а два назад або й зигзаком, щоб лише дійти до диктатури робітництва, яке допоможе об'єднаному пролетаріатові всього світу дійти до центрального керівництва всіми добрами світу, до центрально кермованої комуністичної культури, до епохи „соціалістичного братерства“.

Величезна більшість суспільства світу і чути нічого не хоче про комуністичну догматику та східний соціалізм російського типу. Комуністам закидують нині диктатуру і тоталітаризм фашистського типу.

Ненависть світа до диктатури велика. Мабути з тої причини Москва нині дає полекші своїм складовим державам, щоб обманути світ і нібито виказати, що нема в неї диктатури і т. п. Протилежності між заходом і сходом полягають ще в різниці традиції, відчуження життя, життєвих уладжень і в методах життя. На заході чоловік являється носієм покіпної сили і від кількості гроша залежить його життєвий рівень. Позатим він може робити, що сам хоче. Соціалізм немарксистського типу і християнізм хотіли б це вирівняти основними соціальними реформами. В східній системі чоловік на практиці являється знаряддям і жертвою большевицького тоталітаризму. Гуманізм там не має місця.

Обі групи, американізм та соціалізм, стараються перевести в життя засади соціалізму різними методами. Якраз методи і є рушієм всього того, що діється в світовій політиці. Вони рухають і працями парламентів і рад міністрів, ради безпеки і т. п.

Різниця думок і методів в осягненні одної цілі, до бра- людства, викликана іншим розумінням життя старою і молодію генерацією.

Нав'язуючи до тих думок, можна сказати, що ми, українці, коли мати на увазі ці сві-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

УКРАЇНЬКА МОЛОДЬ В АМЕРИЦІ НЕ ПРОПАЛА!

Підносяться такі голоси про українську молодь в Америці. З яких виходило б, що ця молодь уже цілком пропала для українського життя та українських ідей. Та є одиниці зі старого покоління, що цю молодь таки розуміють, а навіть хвалять її за це, що вона робить. Я, що сама належу до цієї молоді, не хочу її ні хвалити, ні ганити, а тільки дораджую тим, що вже втратили надію на молодь, щоб добре приглянувшись нашому теперішньому життю, церковному і народно-політичному, а потім запитали себе, яке то життя нині було б, коли б у ній не було нашої молоді.

Я щільно прочитувала ті різні голоси, що були в „Свободі“ про нашу молодь. Моя рада тим, що пишуть про цю справу, щоб пам'ятали, що українська молодь в Америці то так як цей пупняк, котрий треба пильнувати і підливати, щоб він міг зацвісти і розвинується в гарну квітку. Я теж порадила б тим, що цікавляться проблемою нашої молоді, приділити на зїзд Ліги Української Молоді Північної Америки, що відбудеться в Нью-Йорку на Меморіал Дей, в готелі Нью-Йоркер, сьома еванія і 34 вулиця. Там буде можна зорієнтуватися, ким є та українська молодь в Америці, чим займається, що думає про американські та українські справи і т. п. Будуть про це говорити представники молоді, буде дискусія, буде українська вистава, буде спорт, буде концерт з молодечим хором і молодими солістами-артистами. Усе це буде робота української молоді. Буде це тривати три дні і буде багато нагоди обсервувати, як наша молодь поводитиметься та як старається виявити, що вона свідомо цього, що вона є з українського роду

тові переміни, далі подібні до Франкового паралітика на роздоріжжі. Ми є об'єктом цього всього, що довкола нас діється. В горшку російства вариться і ми і тільки від нас залежить, чи втримаємося при житті, чи зникнемо в „общому котлоку“. Отже повинні ми мати на увазі, коли плануємо, що нам робити. Коли ж приходиться нам ратувати себе тільки власними силами, так беремо ці сили, скріплюємо їх і добільшуємо.

Інк. М. Селешко.

ШИРШІ СХОДИНИ

„ОРГАНІЗАЦІЯ САМОДОПОМОГИ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ“.

В неділю, дня 11-го травня відбулися в Нью-Йорку ширші сходи організації заснованої недавно „Організація Самодопомоги Нової Української Іміграції“, завданням якої є всіляко допомагати новим українським переселенцям до Злучених Держав і відтяжати під цим оглядом існуючі вже допомогі організації. Сходи відкрив і ними проводив голова організації проф. Андрусів, який формувати прийнявши насамперед про до теперішню працю. Виявляється, що нова організація, на жаль, не знайшла зустрічає таке розуміння з боку нашого громадянства, головні деяких організацій, як це можна було сподіватися. В цьому були і головні труднощі. Проте, „мерші леди“ переломлюються і організація поступово здобуває собі належне розуміння і признання. Матеріальні труднощі це друга проблема, яку треба насамперед розв'язати. Організація докищо одержала тільки 100 доларів від З'ВАНКомітету на початкову роботу. Планується повести відповідну ро-

боту, що забезпечила б організацію насамперед відповідними і необхідними фондами. До цієї праці належатимуть відповідні імпрези, виставки, реферати і т. п. Організація подбала вже за свій офіс, який повільно впорядковується та починає нормальну працю, головні підкупання новими імігрантами безпосередньо пішли їх приїзду. Збирається теж адреси, де вони могли б дістати працю. Як іде про даліший розвиток організації, то планується створити відділи по всіх містах де вже є відповідна кількість нових імігрантів, як теж поділити організацію на відповідні секції, як допомогти, імпрезова, жіноча, студентська і т. д., кожна зі своїми окремими завданнями.

Наради були незвичайно рішучі і тривали біля трьох годин, хоча з огляду на дещо зарізне повідомлення та на всілякі інші імпрези, зв'язані зі Святом Матері в цьому дні, на сходинах зійшлася тільки незначна кількість членів.

О. М.

та розуміє, які є її завдання. Раджу приділити бодай на кінець Зїзду, що закінчиться в неділю музичним Фестивалем, який відбудеться під кличем „Наша дума, наша пісня, не вмере, не загине“.

До старшого покоління маємо тільки таке прохання:

Прийдіть громадно і погляньте власними очима на довгі місяці тяжкої роботи молоді себто на цей Фестиваль, а потім судіть.

Теж не забувайте, що весь дохід з Фестивалю молоді призначила на допомогу українським скитальцям в Європі!

Оля Редчук,
Нью-Йорк, Н. Я.

ДАЛІ ПРИСВОЮЮТЬ СОБІ НАШЕ!

Дітройська газета „Дзеннік Польскі“ з 26 квітня б. р. помістила картун Генрика Архацького „Чи вам відомо, що...“, на якому є образ „Роксолани-Анастасії Лісовської“, а під тим грубий напис „Полька на троні султанів“. Намальовано теж гробовець султана Солімана та „його жінки, Роксолани“.

Отсе є черговий доказ на те, як поляки користуються українськими славними іменами на те, щоб їх приписати Польщі й польському народові. Не будемо над тим багато розпитуватися, бо це відомі речі. Недавно була в польській пресі глумлива завага, що українці приписують собі і Кульчицького, що вєславився під Віднем, та що взагалі приписують собі цілу перемогу під Віднем, коли це була перемога польського короля Яна Собеського. Очевидно, що це неправда, бо українці пишуть про ту велику ролю, яку відіграло українське козацтво під Віднем та про Кульчицького як українця, чим він дійсно був, а не про поляка, яким поляки його роблять. Та це, що поляки тепер зробили, є просто їх видумкою чи брехнею, бож це історично доказана річ, що Роксолана, жінка турецького султана Солімана II (1565-61), була українкою, поповною зїзд Рогатина в Галичині, яка називалась Настя Лісовська. Її схопили татари в часі одного зі своїх наїздів на українські землі. Вона потім попала до султанського гарему і як жінка султана мала великий вплив на тодішню турецьку та світову політику, бо була розумна і спритна.

І. Крупка,
Гемтрєк, Минн.

ЖАРТИ

Правда — для розмови.

Старий віком дідуся розповідає унукові про свою поведінку за молодих часів і багаторазово говорить, як то за його молодості хлопці бували все а церкви, як по божому жили, як то все були тверезі, а як потім усе те змінялося, доки не прийшли теперішні часи страшної деморалізації хлопців і дівчат.

Перестрашений унук звертається до дідуся:

— Забожитесь, дідусю, що те все правда!

— Ох, Боже! Ні сину, це лише розмова.

Що писала „Свобода“ тому 40 років?

16. травня 1907.

КАТЕДРИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ В ХАРКОВІ.

Дня 25. квітня в професорській раді харківського університету вислухано й одностайно ухвалено доклад історично-філологічного факультету про заснування на цьому факультеті двох нових кафедр: української мови та української історії. („Рада“).

НОВА УКРАЇНЬКА ГАЗЕТА В РОСІЙСЬКІЙ ДУМІ.

Дня 25. квітня вийшло перше число нової української газети „Рідна Справа — Вісти з Думи“ в Петербурзі. У цій газеті беруть участь переважно посли з українських губерній, а також письменники-українці, що живуть у Петербурзі. Дуже гарна, проста селянська мова і цікавий зміст першого числа „Рідної Справи“ поданої надію, що ця газета досягне своєї мети. („Рада“).

МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ: ПРО СТАРІ ЧАСИ НА УКРАЇНІ.

Книжечка, якої наголовок подаємо, дуже важна й дуже цікава. Це перша правдива популярна історія України, написана нашим найславнішим істориком, проф. Михайлом Грушевським... Вона дає нам докладне поняття розвитку, а опісля упадку й відродження всієї України. В оповіданнях вилетіли народні пісні і думи і тому роблять читання приємним та ще більше зближають цю книжечку до народу.

З ПРОМОВИ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЛА В РОСІЙСЬКІЙ ДУМІ.

На засіданні Державної Думи в Петербурзі, дня 11. травня, промовляв у дискусії над земельною справою полтавський посол Сайко. З його промови замітний між іншим, такий уступ:

„Ще недавно земля в Україні належала тому, хто її орав! Начальство було виборнє... Україна, мої панове, не була завойована. Україна прилучилася до московського царства, з ним подружилася як рівна, як вільний з вільним, аж в останній раз царця Катерина наказала „весь народ зрівняти на один лад, знизити українську автономію з її республіканським порядком“. І от в 1775 р. почали роздавати українські землі царським прибічникам за одну солодку усмішку. Роздавалися ті самі землі, що їх козаки оборонили, кладучи свої голови за кожний сажень... І от, панове, з того часу все змінюється на Україні... Від тоді, можна сказати, чорні хмари зависли над Україною...“

ЗАКОН ДЛЯ ОХОРОНИ ІМІГРАНТІВ.

Перед кількома днями губернатор степу Нью-Йорк підписав закон, на підставі якого кожний чоловік чи фірма, які займаються переселенням грошей до краю і продажом шифкат, мусять зложити запорук в сумі \$15,000. Ціллю закону є охоронити імігрантів перед ошуством збоку несовісних людей, які приймають гроші до переселки. До недавня кожному було дуже легко отворити переселювочий бізнес, бо на це не треба було дозволу („лайсенсу“) ні запорук. Намножилося повно приватних „банкірів“, які вели банкові підприємства без ніякої урядової контролі.

HEALTH HINTS

(„Health Hints“ is a regular contribution to this paper by The Medical Society of New Jersey. Questions should be addressed to the Office of the Society, 315 West State Street, Trenton 8, N. J.)

CHRONIC COUGH

A cough which continues for several weeks may be considered „chronic.“ In some cases it can be a sign of something seriously wrong and should not be neglected.

A chronic cough may be attributed to any one of two dozen conditions. One of the most serious, of course, is tuberculosis of the lungs. Valuable time may be lost if a cough caused by tuberculosis is ignored.

Chronic sinus infection or infection in the nose may cause small amounts of mucus or pus to drop down the back of the throat, producing an irritation and hacking cough. Inflammation of the bronchial tubes, called bronchitis, is frequently at fault. A lingering cough may come from an irritation in the larynx, or voice box. A cough may persist for a long time after apparent recovery from pneumonia or other acute infections of the lungs. These are only a few of the many possible causes of a chronic cough.

A severe cough over a long period may swell out the small air tubes running to the lungs and plug them with mucus and pus. This is a difficult condition to treat. If a cough lasts too long, and especially if other symptoms such as loss of weight or slight fever are present, it is advisable to consult a physician. Such a cough should not be ignored or treated by the victim with a succession of self-purchased cough syrups. A patient may buy a widely advertised cough medicine because he has heard that it controls cough. And, in fact, control of the cough can be effected simply by putting enough sedative in the patent medicine to „dope“ the nerves from the bronchi. This, however, leaves the real cause untouched. Worse yet, it gives the patient a false sense of security, causing him to delay a visit to the doctor who, by personal examination, can determine the actual cause.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

УВАГА! БРУКЛІН, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

NATIONAL MEMORIAL POST No. 1429 AMERICAN LEGION

ПЛАНТОВЕ

РІЧНИЙ БЕНЕФІТОВИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 17. ТРАВНЯ (MAY 17, 1947)

В УКР. НАЦ. ДОМІ, 216 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

МУЗІКА — JOE JASINOSKI & ORCHESTRA.

Вступ 85 центів. Початок 8:30 ввечір.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ

ЗГАРМОНІЗУВАВ ДЛЯ ХОРІВ

ОЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ

Зміст: 1) У полі могила, з вітром говорила; 2) Ох, і зійди, зійди ти зірненьку та вечірню; 3) Ой, ти зірненьку; 4) Ох, і закотилося тай яснее сонце; 5) Викопав я криниченьку; 6) Ой, на горі калина; 7) Ой Василю, Василю; 8) Ой, гаю мій, гаю; 9) Бариншоль; 10) В кінці греблі шумлять верби. Всі пісні з повним текстом пісень.

Ціна \$1.00.

Замовлення праз з належністю слати до:

„СВОБОДА“

Р. О. BOX 346.

JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА!

НЬЮ-Йорк і околиця!

УВАГА!

В суботу, 14. червня (Sat., June 14) 1947 р.

в годині 8. ввечір

В АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРІЯ ПІД Ч. 217 ІСТ 6-та ВУЛИЦЯ

ВІЧЕ В СПРАВІ ДОПОМОГИ СКИТАЛЬНИКАМ

Програма буде оголошена у свій час.

Об'єднаний Комітет Українських Товариств і Організацій.

ПРАЦЯ ДЛЯ ЖІНОК І МУЩИН — WANT ADS

Classified Department—Ergon 4-0237—Ryant 9-0582.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

ЖІНОК ЧИСТИТИ

першою ласкою офісові будинку

5 ден. тиждень

85¢ на годину

Питайте за Mr. Rudin

11th Floor

40 WALL ST., N. Y. C.

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

Операторок
досвідчених при дрессах
Добра платня. Стало.
Julia Dress Co.
2090 White Plains Rd., Bronx, N. Y.

PROTECT YOUR FUTURE

***, with ***

U. S. SAVINGS BONDS

МЕМОРАНДУМ

Священного Синоду УАПЦ на еміграції, підписано
Митрополитом Полікарпом.

Ще минулого року вислано з Естлінген у Віртсбергу до Організації Об'єднаних Держав Меморандум Священного Синоду Української Автокефальної Православної Церкви в справі українських скитальців у Німеччині. Передаємо це меморандум у скороченні, головне те, що відноситься до положення Української Церкви під гітлерівською і соювіською окупаціями.

Переслідування Церкви і релігії в Українській Соціалістичній Республіці, як зрештою і в цілому СССР, привели до того, що в СССР перед початком другої світової війни не було жодного єпископа, цілі області були без церков і священників. Відраження Християнської Церкви в Східній Україні в часі другої світової війни пішли з Східної України, яка під Польщею мала Православну Автокефальну Церкву, ієрархія якої подбала тепер про висвячення єпископів і духовенства для Східної України.

Організація церковно-релігійного життя в Україні в 1941-42 рр. була актом самодіяльності самого українського суспільства. Німецька окупаційна влада в першому році війни з СССР не втручалася в церковне життя на українських землях, що й дало можливість його організувати. З літа 1942 р., коли Райхскомісаріат України поклав свою руку на церковне життя в Україні Православної Церкви, проходило воно в атмосфері релігійної нетолеранції, з глибоким порушенням прав і канонів Східної Православної Церкви.

Тому не може бути мови про співпрацю Української Автокефальної Православної Церкви, її ієрархії й духовенства з німцями в часі окупації ними України, як те стараються представити чинники, ворожі українському народові в його боротьбі за самоозначення.

Брутальне порушення прав Православної Церкви і порушення св. її канонів в підпорядкуванні єпископів і духовенства генералкомісарам та зондерфюрерам і різним лядівтарам, втручання в справи християнського культу, роздмухування пристрастей в церковному житті на тлі національного, заборона всякого церковно-релігійного видавництва, палення св. церков, брутальне обходження з священниками по селах, переслідування, арешти, тримання по тюрмах і розстріли духовенства Української Автокефальної Православної церкви, — всі ці документальні факти відношення до УАПЦ гітлерівської влади по суті теж антихристиянські, можна назвати „співпрацею“ Церкви і німців хіба що з гіркою іронією.

Але ж трагедія тієї Церкви і її віруючого народу в тім була, що з увільненням від німської окупації вони не мали жодної надії на що краще: істерія нищення Церкви взагалі, особливо ж Української Автокефальної Церкви, в попередніх роках соювіської влади з її державною атеїстичною док-

триною не залишала сумніву, що соювіські декларації в часі війни про свободу релігії і Церкви в СССР голошені й писані були не для Української Автокефальної Православної Церкви.

Та ж не тільки українська православна ієрархія і українське духовенство не мали віри в наступлення в СССР релігійної толеранції. Емігрували на Захід, з відступленням німців, православні ієрархи Естонії, Латвії, Білорусії, Польщі і навіть т. зв. Автономної Церкви в Україні, єпископат якої, здавалось, мав перед СССР політичні заслуги, визнаючи канонічну юрисдикцію Московської патріархії в Україні, коли єпископат самої Російської Православної Зарубежної Церкви не визнає над собою тієї юрисдикції.

Що названа православна ієрархія різних народів, яку смішно було б вважати „фашистською“, правильно оцінила вартість нової ери „релігійної свободи“ в СССР, видно з теперішньої долі греко-католицької церкви в Галичині, зокрема з долі по війні ієрархії тої Церкви та її духовенства. Правдива свобода сумління, незалежність внутрішнього життя Церкви, виховальний вплив її на народ в душі національно-релігійних, моральних традицій — не можуть бути допущені в краю, де панує монопартійний державний режим, оснований на матеріалістичній доктрині. Цей режим є причиною еміграції з СССР, в тім і тисячі українського народу з церковною ієрархією та духовенством, як і причиною рішучої відмови вертатися на батьківщину, воліючи краще смерть на місці, хоч по батьківщині тужить серце людини.

В ім'я євангельських заповітів любові й милосердя, в ім'я признаних в культурному християнському світі засад гуманності й справедливості, ми просимо наперше ствердити священне право азійців для всіх політичних емігрантів з українського народу, незалежно від того, коли хто з них і з якої місцевості емігрував. Бо ж нема жодних правних і моральних підстав по хронологічних і територіальних даних виїзду одних вважати за православних до політичної еміграції, а других за рабів під'ярємних.

що їх треба повернути супроти їх волі.

Зі ствердження священного права азійців, з якого користали в своїй часі на Заході і вожді комунізму, між ними сам Ленін, ми просимо правно оформити положення емігрантів встановленням для них, як часово бездержавних, відповідних документів, як після першої світової війни встановлено були для емігрантів зі Сходу міжнародною згодою „Навсесвітні паспорт“.

Розуміючи, що перебування тисяч української еміграції на окупованих німецьких землях може бути тільки часовим, як рівно ж і тимчасове скучення більшості їх по таборах з удержанням від гуманітарних установа не може бути явищем нормальним і здоровим, ми просимо далі заохочувати розселення еміграції, щоб мала вона собі місце під сонцем та змогла прикласти свою працю і здібності для спільного людського добра, для здобуття власних засобів до життя та для свого духовного культурного розвитку.

Зважаючи на те, що українці — члени Української Автокефальної Православної Церкви складають собою суцільність з погляду національного, мовного, культурного і виробничого, ми просимо при організації переселення їх, надати йому найбільш груповий характер; як що можливо, щоб в корпорію переселено було цих вигнанців у визначену країну, де розселено б їх організовано єпархіями і парафіями, надавши відповідні початкові засоби для існування і корисної праці наших селян, робітників і інтелігенції.

Шукають своїх рідних

УВАГА! Пишіть до Укр. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

6825. Воробець Марії і земляків з с. Горожанки і Гнильча від Воробець Івана.
6826. Кісель Василя з с. Ланів, Львів, від Верещинський Івана.
6827. До рідних і знайомих з с. Політків, Чортків, від Семанишин Володимира.
6828. Повхання Михайла, Філюк Івана, Кушнір Федора, Ерега Миколи з с. Либихора, Турка, від Бонтей Степана.
6829 а). Смик Івана, Дзюба Івана з с. Мшанець, Тернопіль, від Смик Степана.
6829 в). Бортник Болеслава від Малий Петра.
6829 г). Мельник Методія, Каратеев Івана з с. Синюшин

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА
ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ
Продажа різних бізнесів, домів, фарм, та різного роду аскурацій
WESSON & BARTKIW
Steamship Agency
ПЕТРО БАРТКІВ
REAL ESTATE & INSURANCE BROKER; NOTARY PUBLIC
309 East 14th Street New York 3, N. Y.
Telephone: ALgonquin 4-8254.

ЩО ПИШУТЬ?

II.

Праця в лісах на Сибірі.

У першому листі Ви нас запитували, як ми їхали з дому до Росії. То сталося так: Як прийшли „товариші“, то ми нічого не знали, що нас будуть забирати. Ми жили так, як за нормальних часів: працювали на господарстві. Дня 10 лютого вночі застукали до дверей, а як ми отворили, то нам сказали: „За 25 минут уежджає в другую область!“. На подвір'ї стояли санки з привязаними кінками і до 25 минут ми вже були на санках. Те, що могли з собою вхопити, за такий короткий час, забрали з собою. Нас звезли до Топорова до школи і там ми побачили Ваших рідних. Я з Вашим татом жив добре і ми питаємо один другого, що то сталося і пощо нас сюди до Топорова привезли. Ми не знали того, що нас везуть до Росії. З Топорова повезли нас і ін-

Брид, деса, від Зубко Гарасима.

6830. Бусько Посифа з с. Лубинь Великий, Городок, від Ромінський Івана і Марії (Бусько).

6831. Прокопів Дмитра з с. Велдзі, Долина, від Мацалик Анни.

6832. Музичин Федя від Музичин Петра з с. Берлогів, Калуж.

6833. Вахивини Семена і Параски, Корба Василя від Милан Василя.

6834. Швед Миколи з села Бортники, Барановичі, від Швек Михайла.

6835. Крізар Людвіка з Буквини від Марко Андрея.

6836. Росіньська Анни і Катерини від Куляцька Анни з с. Лобізна, Лисько.

6837 а). Козакевич, Хантийський від Комарницький з Заліщик.

6837 б). Русиняк Яніни, Гербутова з Королеви Руської, Гривби, від Пилипчук з Волівчин Горлиці.

6838. Гусак Петра і Вознічак Волюдила від Гусак Посифа з с. Кісьське, Сянік.

6839. Дутчак Теодора з села Переволока, Бучач, від Дутчак Івана.

6840. Фігура Марії від Фігура Максима з с. Лотовицька.

6841. Яворський Пната від Яворський Миколи з с. Меліничного, Турка.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.
В записках просимо конкретно подати групу і число.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ!

30 АКРІВ, 9 АКРІВ І ОДИН АКЕР.
Ньюйорський автобус затримувється при дверях. Також Ресторан з баром в добрій секції. — Добра гроші і депікатесен.

Перед купівлею фарм чи дому, зайдіть до:

STEPHEN D. SATZEWICH

32 E. 7th STREET NEW YORK CITY

СПЕЦІАЛІСТ В РІЗНОРОДНИХ АСКЕРАЦІЯХ.

Хто хоче купити, продати або заінвестувати, чи який інший бізнес, зверніться до фірми САЦЕВІЧА. Це ніхто нічого не страши за посередництвом фірми САЦЕВІЧА. Приходьте до нас або пишіть. Маємо великий вибір фарм, домів і інших місцевих і позаміських бізнесів.

Пані — Якщо Ви зацікавлені українськими вишивками — купіть собі

КНИЖКИ З УКРАЇНСЬКИМИ ВЗОРАМИ

1. Мала книжечка в двох кольорах 8 візорів — 35 центів.
2. Більша книжка з українськими візорами в різних кольорах — ціна \$1.00.
3. Поштівки з українськими візорами в різних кольорах — 10 центів одна.

Замовлення враз з належністю слати до:

„СВОБОДА“

P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

як умирав, то я був при його смерті. Як тато помер, то мамі гірше стало, бо також захворіла, попухли її ноги, руки, а навіть з лица не можна було пізнати хто то є. Як командир побачив, що з мамою зле, то дав їй 25 рублів на життя, бо й ми децю давали, але не можна було вже допомогти, бо й самі ми їсти хотіли. За два місяці забрали Вашу маму до дому стариків, а як забірали, то я при тім не був, лише моя жінка. Мама просила, щоб ми її забрали. Однак ми до дому не їхали, ані маму не забрали. Вона померла десь у віддалі 700 кілометрів. Наш „посолок“, де ми працювали, називався Дябрин, а мама померла в Архангельську. Звідти приїхали люди, то нас повідомили, що там мама Ваша померла.

(Кінець буде).

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 11. травня 1947 року помер

МИКОЛА ХОМОШ,
член від. 339 У. Н. Союзу в Мюнхені, Па.

Починий полишив у смутку жону Павліну, сина Володимира і 3 доньок: Ольгу, Катерину і Гелену.

Похорон відбувся в середу, 14. травня, в укр. православ. церкві, 17. в. Еве. — В. П. П.

Н. Куч, секр.

БОЛІНІ

Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жовті, болючі ноги, флебіт (запалення жила), напухлі або болючі коліна чи істочки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими європейськими методами без операцій. Лікуємо згублення литок і „котиди“.

Офісові години: в понед. і четвер. від 1. до 8. веч.; вівторки і п'ятни. від 1. до 6. веч.; в серед. від 1. до 5. веч.; в суб. від 12. до 4. повол. В нед. і свята нема уряд. годин.

Dr. L. A. BENLA

320 W. 86 St., New York City

Близько Бродвею.

ENdorse 2-9176

СПЕЦІАЛІСТ В БОЛІНІ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Збори Бр. св. Дмитрія, від. 288, відбулися в не-ділю, 18. травня, в залі Парохіальній, 235 Карбон хіміа. Уряд просить часині являтися на зборах, бо маємо важкі справи до полігодення. — В. Мотизський, предс.; Д. Мухастий, кас.; А. Дашко, секр.

ШКАГО, ІЛЛ. — Збори Рокдест-на прес. Богородиці, від. 259, відбулися в неділю, 18. травня, в го-дині 2. пополуночі в салі 1901 West 51-ша вулиця. — Осип Пелех, секр.

ДЛЯ КРАЩОГО ЗАВТРА

КУПУЙТЕ БОНДИ ПЕРЕМОГИ

НАЙДУТЬ ЗАНЯТТЯ

ПОТРІБНО 3 досвідчених вивод-ників, самітнів, українців, котрі могли би вилітати в польові стейти. Добра платня.
Телефонуйте ORange 4-2484

ГОРБАЧЕВСЬКИЙ РОМАН

зі Львова (Львівська), учитель, по-шукує своїх кращих в Америці або в Канаді. Адрес.

HORBATSCHEWSKYJ ROMAN

Dornbirn IV, Stiglingen 5,
Vorarlberg, Austria.

НАПРАВА ПЕЧЕЙ

ВСІ ЧАСТИ ДО НАПРАВИ ПЕЧЕЙ

кутлевих, газових, на-фтових, органічних парюв і гарячої водою, як також усіх нові печі мо-жуть дістати в

STOVE MFRS CORP.

182-186 Mulberry St., Newark 1, N. J.

Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

801 SPRINGFIELD AVE.

NEWARK

and IRVINGTON, N. J.

Essex 3-5090

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВАЙТЕ ЗАБАГАТО

Завжди ЦІНІТЬ дещо з вашого забезпечення.

Ми улаштуємо пре-красний ЦІЛІЙ ПОХОРОН за \$150.00

У випадку смутку в родині клієнта:

KAIN MORTUARIES, INC.

Найбільший український погребельний заклад в Америці

S. KANAI KAIN, Pres.

433 STATE STREET

PERTH AMBOY, N. J.

Phone PE 4-4646

— or —

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

86 ELIZABETH AVENUE,

NEWARK, N. J.

Phone Elgown 3-6762

ELIZABETH, N. J.

125 WEST JERSEY STREET

Phone: EL 2-2611

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

зарижує погребам по \$150

ціні так низькій як ОБСЛУГА НАПІКРАПА.

JOHN BUNKO

Licensed Undertaker & Embalmer

437 E. 8th St., NEW YORK CITY

Dignified funerals as low as \$150.

Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами в БРОНКСІ, БРОУКЛІНІ, НЬЮ-Йорку і околицях

129 EAST 7th STREET,

NEW YORK, N. Y.

Tel. ORchard 4-2555

BRANCH OFFICE & CHAPPEL,

707 Prospect Avenue,

(cor. E. 188 St.)

BRONX, N. Y.

Tel. MEtro 5-6577

AS TARZAN OPENED THE TRAP THE LEOPARD TURNED ON HIM, SNARLING AND SPITTING.

"DOWN!" CRIED TAWN AND ON HEARING HER VOICE THE LEOPARD BECAME MEER AS A HOUSE CAT.

"NOW YOU CAN CARRY HIM," THE GIRL SAID IMPERIOUSLY AND TARZAN, AMUSED, PICKED UP THE JUNGLE CAT AND FOLLOWED.

AFTER ABOUT AN HOUR, TAWN AGAIN UTTERED HER STRANGE CRY, AROUND A BEND IN THE TRAIL CAME THREE FEROCIOUS LEOPARDS.

Коли Тарзан отворив залізниці, леопарда, гаркаючи і плю-

ючи, кинувся на нього,

„Присядь!“ крикнула Товн.

Як лише леопард почув її го-

лос, він став лагідний як до-

машній кіт.

„Тепер можеш його нести“

сказала дівчина розказуючим

тоном. Розбавлений тим Тар-

зан підніс ката джунглів і йшов

за дівчиною.

Після якої години Товн зно-

ву видала свій дивний оклик.

Зпоза закриття дверей прибі-

ло три дикі леопарди.

ТАРЗАН, ч. 1600. — Леопард слухає.